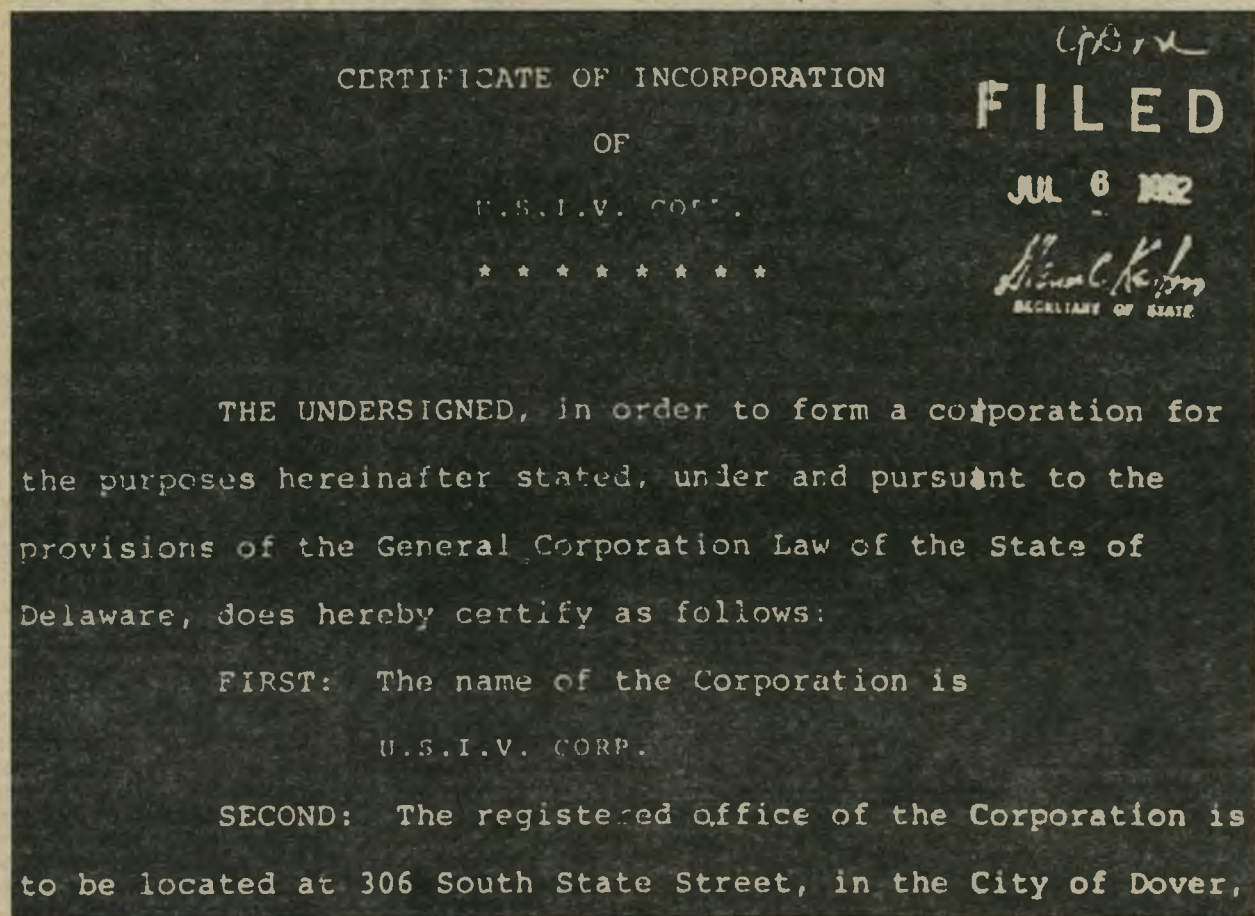

העולם הזה גילה עוד חברת-בת!

דוח החוקר תצלום הסלקס ששיגר חוקר העולם הזה למע" רכת מדובר, בירת דלאווייר (למטה): בעל המניות והיחיד (של חברת יו"אס-איי) היא חברת יו"אס-איי.

בעלת מאה אחוז של מניות החברה והיא חברת-האם. בתצלום למעלה: תעודת-הרישום של חברת-הבת, אשר נרשמה אצל רשם-החברות ב-דלאווייר 18 יום אחרי רישומה של החברה האם, יו"אס-איי.

תצלום הסלקס ששיגר חוקר העולם הזה למע" רכת מדובר, בירת דלאווייר (למטה): בעל המניות והיחיד (של חברת יו"אס-איי) היא חברת יו"אס-איי.

יש להניח, כי הכוונה מאחרי הרישום המהיר של חברת-בת הוא לאפשר, בשעת הצורך, ביצוע עסקות, כשרות לחלוטין לכשעצמן, אך שבוודאי יקשה לאתר את מבצעייהן ולמען מי מן מבוצעות. באותה הזדמנות איתר החוקר גם מי עומד מאחרי החברה הפאנאמית שטיבלה (בניידש: בית-כנסת קקן) שהיא, התברר, בעלת מניות ביו"אס-איי האם. מאחרי שטיבלה עומד איש-העסקים הישראלי אברהם פילץ.

רשם-החברות בדובר ועבר בצורה שיטתית על רישומי החברות בשנים האחרונות. הוא התרכז, לבסוף, באות האנגלית יו"א, ומהר מאוד העלה שלל בחכתו. אחרי שעבר מחברת יו"אס-איי והלאה, גילה רישום של חברת ששמה זהה מאוד ליו"אס-איי, חברת יו"אס-איי יו"א, וראה זה פלא, התברר שזאת חברת בת של חברת יו"אס-איי, שהיא גם בעלת המניות היחידה בחברת הבת, אשר נרשמה בדלאווייר בדיוק 18 יום אחרי רישום חברת-האם.

משכורת באמפ"ל
למרות שעל פני השטח נראה כי יעקב לוינסון, יו"ר מועצת-המנהלים של אמפ"ל, קיבל ממנה משכורת שנתי של פחות מ-50 אלף דולר לשנה (אחרת היה חייב פירוט על כך להופיע בדיווחי-החברה לרשות האמריקאית לניירות ערך, האס"איי סי). יש רגליים לסברה שהוא משך כמה משכורות בסדר גודל כזה, כל אחת מחברות-בנות של אמפ"ל ובנק-הפועלים.

העובדה היא שכבר אמפ"ל לא היו מקופחים במשכורותיהם כלל (אפילו לפי מושגים אמריקאיים). ב-1982, למשל, קיבל מס' 2, מיכאל יפה, 100 אלף דולר; מנהל החשבונות הראשי, שלרון ראצ'ט — 84 אלף דולר; מנהל השיווק, רוד מרסקי — 82,500 דולר.

מכירת ירוחם
מזכיר ההסתדרות בן ה-71, ובתוקף תפקידו גם יו"ר חברת-העובדים,

עבודת-נמלים חקר וחוקר העולם הזה זה זמן רב בפרשת לוינסון. החקירה אינה מוגבלת, ומשתרעת על פני שלוש יבשות. היא גילתה את שטר-ההעברה של טכנולוגיות (פרשת סונול) בלונדון, את הרישום של יו"אס-איי בדובר אשר בדאלאווייר האמריקאית וכמוכן הרבה מאוד עובדות בישראל.

השבוע שוב הוכיחה עבודת החקירה המאומצת את עצמה. אחד החוקרים בשירות העולם הזה התיישב אצל אסקורט, שבה נהג שרתו האישי, שביצע בעזרתה שליוחיות אישיות עבור לוינסון.

לעומת זאת, כאשר מס' 2 בבנק באותם ימים, יו"ר-ההנהלה אפריים ריינר, רכש לשימוש מכונית גרנדס אנגלית (של פורד). הורה לו לוינסון להחליף אותה במכונית אחרת, פחות מנקרת-עיניים.

מכתבים אנונימיים
שני מכתבים מסוג זה שימשו כקטליטורים חריפים ביותר בחשיפת פרשת לוינסון. האחד נשלח בנובמבר 1982 למפקחת על הבנקים והתריע על כינוסה של אספת בעלי המניות, שבה עומדת להישמש שליטת בנק-הפועלים על אמפ"ל והשני נשלח בקיץ 1983 לאישי המערך הבכירים, שימעון פרס, יצחק רבין, יעקב חזן, ירוחם משל, יצחק בן-אדרון, בין השאר, ובו פורטו החשדות נגד יעקב לוינסון.

יצחק רבין נטל מיכתב זה, הביא אותו למזכיר הטרי של חברת-

לזם) היה איש-עסקים ירושלמי, גבריאל שרור, פקיד לשעבר בבנק-הפועלים בניירוק ואשר אמו, גיטה שרור, היתה בעלת מניות בחברת רימון תיקשורת, אשר בשליטת חברת-ההשקעות של בנק-הפועלים.

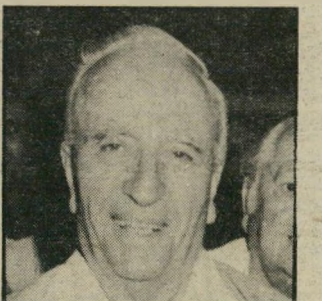
"ליבור"
שער הריבית הנמוך, הנהוג בעסקות ביד-בנקאיות, ראשי-התיבות של המלים האנגליות לונדון אינטרבנק אופרד רייט (השער המוצע עליידי הבנקים בסיטי של לונדון בעסקות כינם לכין עצמם). בנק-הפועלים לונדון היה נוהג לתת הלוואות בשער ריבית זה בתוספת המיוערת של 1/8 לא אפילו רק 1/16 האחוז לחברות לא-ישראליות, ולעתים ללא כיטחונות של ממש.

לבקוביץ, לורנס
היועץ המיטשפטי של אמפ"ל ומזכיר, שהודיע לרשות לניירות-ערך האמריקאית (האס-איי סי) על כינוס האסיפה של בעלי המניות בדצמבר 1982, שהיתה אמורה להוציא למעשה, את השליטה באמפ"ל מירי בנק-הפועלים. רק מיכתב אנונימי חתום עליידי אחת שוש אברמוביץ, שאינה קיימת כלל, אל המפקחת על הבנקים בישראל, גילה מאור, מנע את המעשה ברגע האחרון, כאשר המפקחת תבעה בכל תוקף לבטל את האסיפה, שאכן לא התקיימה, כסופו של דבר.

לבקוביץ, הפעם כנציג החברה הווארצית לזם, גם טיפל במכירת היררה שבה התגורר לוינסון בניירוק, מלזם ללורנס ויינברג. זאת היתה מכירה שבה הרוויחה לזם, אשר בעליה מסתירים מאחורי סודיות החברה הליכטנשטיינית, תוך כמה חודשים, 115 אלף דולר.

מאור, גליה
המפקחת על הבנקים בבנק-ישראל, שהתערבה למניעת העברת השליטה באמפ"ל מירי בנק-הפועלים. בעיקבות מיכתב אנונימי, שהופנה אליה, ועליו חתמה חברת-נעורים כביכול, הגימוק החוקי להתערבות המפקחת היה שלאמפ"ל שליטה מלאה או חלקית על כמה בנקים ומוסדות כספיים בישראל (בנק התעשייה, בנק אמפ"ל-ישראל).

מילוי מצברים
המונה שבו השתמש לוינסון כאשר

מזכיר משל אימרת-כנף

הודיע ב-1977 כי הוא מוותר על משרת יו"ר מועצת-המנהלים של בנק-הפועלים על-מנת לצאת לארצות-הברית, שבה יסתפק בתפקיד הלא-חשוב-כל-כך של יו"ר אמפ"ל, שהיתה אז חברת-ההשקעות רדומה למדי.

מכוניות
ללוינסון הוצמדה, למטרות חישובי מס בלבד, מכונית פזו 505, אולם הוא השתמש לנסיעותיו היומיומיות במכונית-פאר אמריקאית מסוג אומגה (של ג'נרל מוטורס) ומכונית אומגה נוספת הועמדה לרשותו להסעת אורחיו האהובים.

למעשה, כלל צי-המכוניות שלו גם